

[Petra Petersen.]

daglige rengøring, men det er dem komplet umuligt at passe huset til stadighed. Hvis man kunne sikre disse kvinder f. eks. en ugentlig hjælp, ville det være af meget stor betydning. Disse kronisk syge kvinder er jo samfundsborgere, som er behandlet særdeles hårdt.

Så er der husmoderafløsernes uddannelse. Under den nuværende ordning, hvorefter husmoderafløsningen er en beskæftigelsesforanstaltning, har uddannelsen af disse kvinder jo ikke været særlig god. En del af de arbejdsledige kvinder, der har været sendt ud som husmoderafløserne, er delvis tvunget ud. Muligvis vil man sige, at de ikke har været tvunget, men i realiteten har de været tvunget til at tage dette arbejde, da der ellers ville blive lukket for deres understøttelse, og det har givet et meget dårligt resultat. Det er forståeligt, at hvis man tvinger en yngre kvinde, der alle sine dage har arbejdet på et kontor, en fabrik, i en forretning el. lign., ud som husmoderafløser, skal det give et dårligt resultat. Men der er en stor del af de nuværende husmoderafløserne, der på grund af deres erfaringer gennem årene er særligt egnede. Disse kvinder må naturligvis beslaglægges, selvom de ikke i den første tid er i besiddelse af den uddannelse, loven ellers kræver. Jeg ville også finde det ønskeligt, om man rundt omkring i landets større byer oprettede nogle aftenkursus, således at de husmoderafløserne, der samtidig er husmødre i deres eget hjem, derigennem kunne få en uddannelse, uden at de behøvede at forlade deres hjem i flere måneder. Jeg tror, at det ville lette overgangen fra den nuværende ordning.

Løvrigt mener jeg, at husmoderafløserne må udvælges med meget stor omhu. Der må lægges vægt på, at de kvinder, der sendes ud i hjemmene, forstår deres opgave. Mange af de hjem, hvor de skal være afløserne, er jo fattige arbejderhjem, hvor det ikke alene er småt med pengene, men også med hjælpemidlerne. Derfor må man lægge vægt på, at husmoderafløserne ikke alene får en teoretisk, men også en praktisk uddannelse, og at de har evne til at administrere små midler. Husmoderafløserne vil få et meget krævende arbejde. For megen teori kan også være galt. Jeg tænker her på en ung husmoder, jeg kender, som kom fra en husholdningsskole, og som med alle tegn på rædsel kom til mig en dag og bad mig hjælpe hende med at skære en høne op, det havde hun aldrig lært. Det er meget godt med teori, og det er nødvendigt, at

husmoderafløserne får en teoretisk uddannelse, men det praktiske arbejde er mindst lige så nødvendigt, når man tager i betragtning, at de skal kunne klare arbejdet i et hjem, særlig et fattigt hjem.

Jeg finder modsat de øvrige ordførere, at det ville have været ønskeligt, om loven med det samme blev gjort obligatorisk. Det er muligt, at der en ganske kort tid vil blive mangel på kvindelige afløserne, men det vil meget hurtigt kunne rette sig. Vi har jo på andre områder set, hvordan kommunerne gang på gang har undladt at tage de opgaver op, som de kunne have taget op. Jeg tænker her på skolebespisningen og sundhedsplejerskevæsenet. Det er ikke så forfærdelig længe siden, at en af mine kvindelige partifæller i et sogneråd stillede krav om, at man nu tog denne opgave op, men det samlede sogneråd erklærede, at her var som sædvanlig tale om et af de kommunistiske paradeforslag. Derfor var det ønskeligt, om man med det samme kunne få loven gjort obligatorisk, idet den er i høj grad påkrævet.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige vor velvilje til en hurtig gennemførelse af loven.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den venlige tilslutning, som jeg forstår der dog trods alt er givet af alle ordførerne til det lovforslag, der her er fremsat.

Jeg må måske til det ærede medlem fru Elin Appel, der kritiserer, at jeg har fulgt den samme recept, som ellers følges indenfor den sociale lovgivning, sige, at jeg i stor udstrækning har fulgt de retningslinier, som følgende kvinder har givet mig, nemlig de kvinder, der var i den kommission, der har beskæftiget sig med lovforslaget: der er kontorchef i arbejds- og socialministeriet Alice Bruun, der er det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, der er formanden for De samvirkende danske Husholdningsforeninger fru Ellen Villemoes Andersen, der er fru Valborg Hammerich, Danske Kvinders Samfundstjeneste, der er lederen af Mødrehjælpsinstitutionen fru Vera Skalts, der er formanden for Kooperative Husmoderforeninger i Danmark fru Edith Anthonsen, og hvad angår uddannelse af husmoderafløserne er der søgt bistand hos undervisningsministeriets husholdningsinspektør fru Ulla Pedersen, Åbenrå, og konstitueret tilforordnet ved sundhedsstyrelsen, frk. Maja Foget.

Med disse kommissionsmedlemmer, som altså alle er kvinder, bag mig kommer jeg med et forslag, der i det store og hele følger de retningslinier, der er fastsat, på nær et enkelt punkt, som jeg skal sige lidt nær-